

MOG

și vulpile

Text și ilustrații de

Judith Kerr

Traducere din engleză de Luminița Gavrilă

Într-o zi, Mog nu voia să mănânce ce primise la cină. Avea pește. Dar Mog întotdeauna mânca un ou la micul dejun.

„De ce să nu mănânc un ou și la cină?“ s-a gândit ea.

S-a uitat la pește. S-a uitat la doamna Thomas.

Apoi a făcut o figură tristă.

– Draga de tine, a spus doamna Thomas. Poate peștele nu e prea bun.

– Am să-i dau niște mâncare pentru pisici, a spus Nicky.
Mog s-a uitat la mâncarea pentru pisici. S-a uitat la Nicky.
Apoi a făcut o față și mai tristă.

– Știu, a spus Debbie. Vrea un ou.
Chiar atunci domnul Thomas a intrat în casă.

Domnul Thomas scosese afară sacii de gunoi ca să fie luați de gunoieri a doua zi dimineață. Domnului Thomas nu-i plăcea să se ocupe de treaba asta. Mai ales acum, când afară ninge. Așa că era cam supărat.

– Prea răsfățați pisica asta, a spus el. A primit două feluri de mâncare și nu s-a atins de niciunul.

Nu-i mai dați și-un ou. De fapt, dacă nu mănâncă tot ce a primit până acum, nici la micul dejun nu va mai primi un ou. Și a pus oul înapoi în frigider.

Mog s-a întristat când a văzut că oul a fost pus la loc în frigider. Și s-a supărat foarte tare. S-a zbârlit spre domnul Thomas. Apoi s-a uitat urât spre frigider.

Pe urmă a ieșit prin ușița pisicii și a fugit în grădină.

În grădină era foarte frig.
Zăpada se așternuse peste tot.

Numai sub sacii de gunoi nu era zăpadă.
Mog s-a strecurat sub un sac și a adormit.